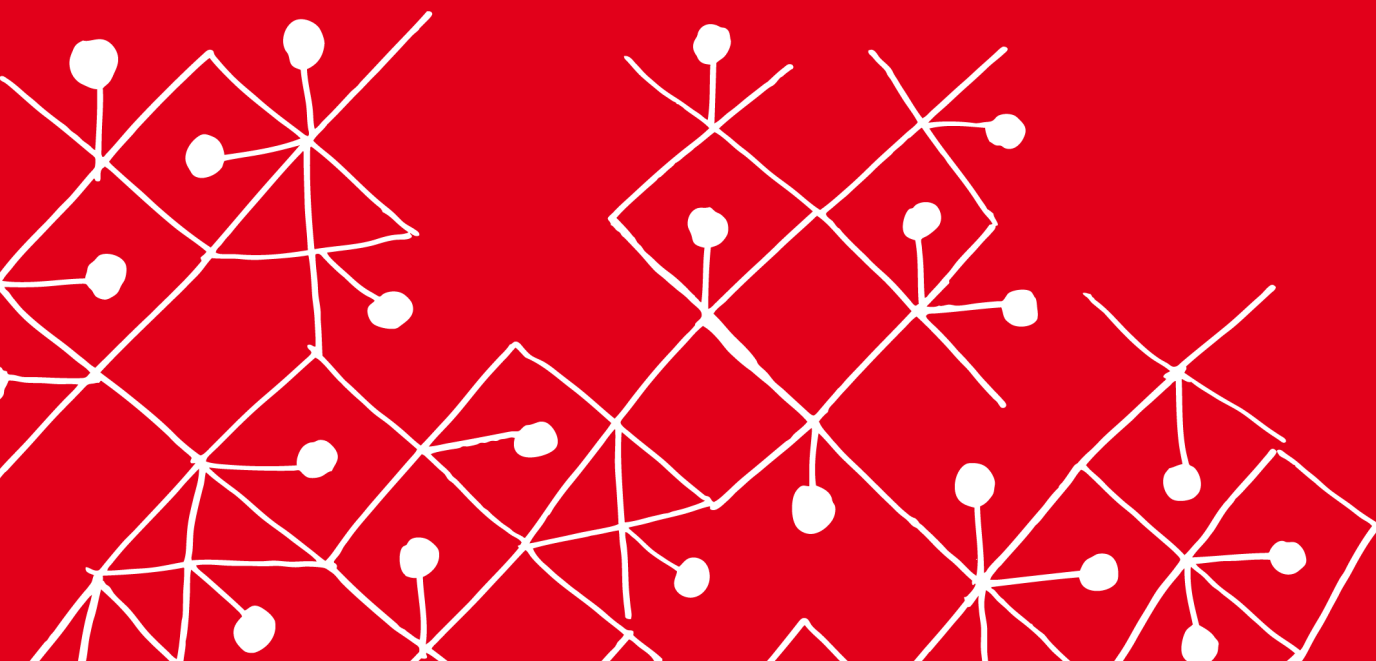

Polska

Dostęp do rynku dla polskich towarów i usług

2017-01-04 04:08:09

Niski poziom zależności Japonii od towarów importowych mógłby wskazywać na istnienie znaczących restrykcji importowych w japońskiej polityce handlowej. Tymczasem, większość barier handlowych zidentyfikowanych dotychczas przez Europejską Radę Biznesu w Japonii wynika z regulacji wewnętrznych oraz z różnic w regulacjach prawnych w UE i Japonii. Do kluczowych problemów wskazywanych przez biznes europejski należą:

1. Różnice w standardach

W obszarach objętych umowami o wzajemnej uznawalności standardów (*mutual recognition agreements* - MRA) podnoszą się głosy niezadowolenia z funkcjonowania tych umów. W obszarach, które nie są objęte MRA (większość) procedury zatwierdzania produktów są długie, nieefektywne i kosztowne, tak dla producentów, jak i klientów (np. szczepionki). Często nie jest to jednak dyskryminacja *de jure ani de facto*, lecz problemy administracyjne, które zgłaszają także przedsiębiorcy japońscy.

Niski poziom internacjonalizacji standardów w Japonii powoduje, że wiele towarów dopuszczonych do obrotu na świecie, wymaga specjalnych badań lub dostosowania do odmiennych standardów japońskich. Dlatego też proces dopuszczenia nowych towarów na rynek japoński jest z reguły bardzo czasochłonny, kosztowny i uciążliwy. Dotyczy to przede wszystkim artykułów żywnościowych – kwarantanna, przepisy fitosanitarne, dopuszczenie dodatków smakowych lub koloryzujących. Wiele do zrobienia pozostaje też w kwestii wzajemnego uznawania przez Japonię i WHO/FAO dodatków do żywności i substancji spożywczych (proces rozpoczęty w 1981 r.). Z 828 substancji spożywczych dopuszczonych do użytku przez Japonię jedynie 1/3 została uznana jako bezpieczna przez WHO/FAO, podczas gdy ponad 600 substancji dopuszczonych przez WHO/FAO nie jest akceptowanych przez Japonię.

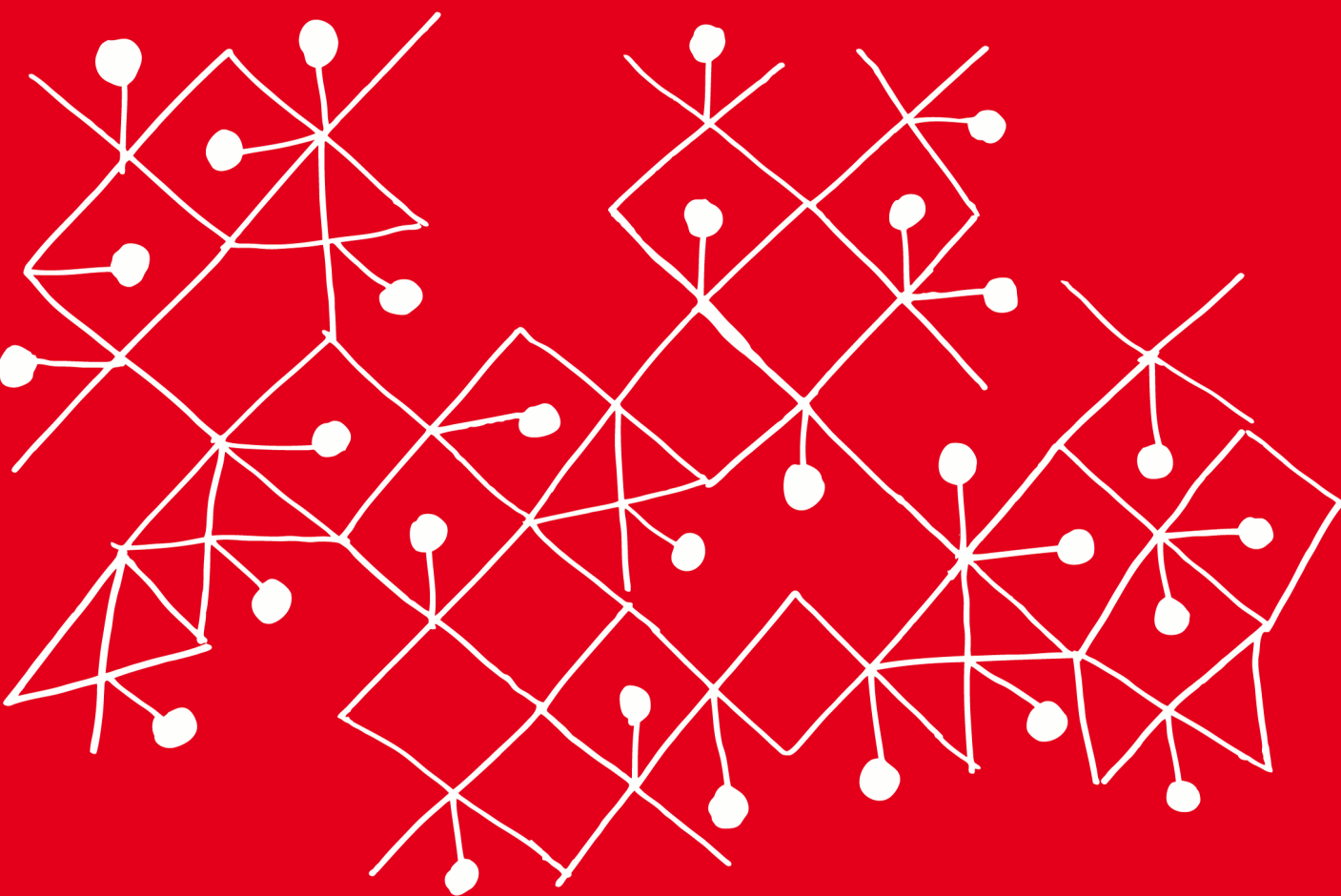
Utrudnione jest również wprowadzanie na japoński rynek produktów z grupy tzw. quasi leków, które za granicą uznawane są za kosmetyki. Podobnie, standardy uznawane wyłącznie w Japonii utrudniają firmom zagranicznym funkcjonowanie w branżach takich jak: budownictwo, nieruchomości, transport lotniczy, diagnostyka medyczna, aparatura medyczna, weterynaria oraz cięte kwiaty.

2. Różnice w regulacjach rynkowych

Silna segmentacja rynków w sektorze telekomunikacyjnym, zdominowanym przez japońskich dostawców sprzętu (Sharp, Panasonic, Hitachi) i usług (NTT, DoCoMo), wzmocniona jest dodatkowo odmiennymi standardami technicznymi stosowanymi przez poszczególnych operatorów. Bardzo utrudnia to wejście na rynek przedsiębiorstwom europejskim. Innym przykładem są regulacje na rynku usług bankowych, ubezpieczeniowych i papierów wartościowych, które uniemożliwiają bankom japońskim i jednostkom europejskim funkcjonującym na lokalnym rynku oferowanie zaawansowanych produktów finansowych. Model ten zmienia się jednak stopniowo pod presją japońskich instytucji finansowych.

3. Polityka konkurencji

Regulacje rynkowe i problemy z dostępem do rynku wynikają często z polityki konkurencji. Japońscy decydenci (w tym Japońska Rada Handlu Zagranicznego - JFTC oraz METI) często odmiennie postrzegają pojęcie konkurencji niż UE. Przykładem tego może być dominująca pozycja poczty japońskiej na rynku przesyłek pocztowych, bankowości detalicznej oraz detalicznych instrumentów finansowych.

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego